

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Mgr. Vladimírem Sommerem ve věci

žalobkyně:

██████████ s.r.o., IČO: ██████████
se sídlem ██████████
zastoupená Mgr. Ing. Davidem Veselým, advokátem,
se sídlem Žitavského 496, 156 00 Praha 5 - Zbraslav

proti

žalovanému:

Ing. M. ██████████ D. ██████████, narozený dne ██████████
bytem ██████████
zastoupen Mgr. Miroslavem Synkem, advokátem,
se sídlem Balbínova 223/5, 120 00 Praha 2 - Vinohrady

o zaplacení 35 000 000 Kč s příslušenstvím a zveřejnění písemné omluvy,

takto:

- I. Zamítá se žaloba, aby žalovanému byla uložena povinnost uveřejnit v celostátním vydání deníku Hospodářské noviny omluvu ve znění:

„Já, Ing. M. ██████████ D. ██████████ se tímto omlouvám společnosti ██████████ s.r.o., IČ: ██████████, se sídlem ██████████ za to, že jsem dne 9.4.2020 podal zcela nedůvodný insolvenční návrh, na základě něhož probíhalo vůči společnosti ██████████ s.r.o. insolvenční řízení vedené pod sp.zn. ██████████ u Krajského soudu v Praze.“

- II. Zamítá se žaloba, aby žalovanému byla uložena povinnost zaplatit žalobci 35 000 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,25 % ročně z částky 35 000 000 Kč od 24. 1. 2021 do zaplacení.
- III. Žalobkyně je povinna zaplatit žalovanému náhradu nákladů řízení ve výši 288 948 Kč do 3 dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalovaného.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se proti žalovanému domáhala poskytnutí shora uvedené omluvy a zaplacení 35 000 000 Kč s příslušenstvím, a to 5 000 000 Kč s příslušenstvím z titulu peněžitě satisfakce za újmu na dobré pověsti a 30 000 000 s příslušenstvím z titulu náhrady majetkové újmy. Žalobkyně tvrdila, že žalovaný dne 8. 4. 2021 podal proti ní insolvenční návrh projednávaný Krajským soudem v Praze pod sp. zn. [REDAKCE] ve kterém tvrdil, že má za ní splatné pohledávky ze smlouvy o půjčce ze dne 4. 12. 2019 ve výši celkem 12 857 091,30 Kč a ze smlouvy o půjčce ze dne 8. 12. 2009 ve výši celkem 5 589 709,09 Kč. Insolvenční řízení na majetek žalobkyně následně skončilo usnesením Krajského soudu v Praze č.j. [REDAKCE] ze dne 11. 6. 2021, kterým byly insolvenční návrhy zamítnuty a v jehož odůvodnění bylo uvedeno, že žalovaný není aktivně legitimován k podání insolvenčního návrhu, neboť jeho pohledávka za žalobkyní není dosud splatná. Uvedené usnesení bylo potvrzeno usnesením Vrchního soudu v Praze č.j. [REDAKCE] ze dne 8. 11. 2021, kdy odvolací soud též dovodil, že žalovaný nemá za žalobkyní splatnou a osvědčenou pohledávku, protože není aktivně legitimován k podání insolvenčního návrhu.
2. V důsledku podání nedůvodného insolvenčního návrhu žalovaným došlo dle žalobkyně k zásahu do její dobré pověsti a proto se domáhá zadostiučnění v podobě shora uvedené omluvy a zaplacení 5 000 000 Kč, kdy poukazoval na délku insolvenčního řízení bezmála 20 měsíců, postavení žalovaného jako bývalého jednatele a v současnosti stále společníka žalobkyně a výši pohledávky, pro kterou žalovaný podal insolvenční návrh.
3. Dále žalobkyně tvrdila, že jí v důsledku insolvenčního návrhu podaného žalovaným vznikla i škoda. Ta měla být a) představována náklady vynaloženými na znalecké posudky, poradenské činnosti a právní služby poskytnuté ze strany [REDAKCE] s.r.o., advokátní kancelář, ve výši celkem 622 750 Kč. Dále měla být škoda b) představována ušlými výnosy z finančních prostředků, které byla žalobkyně nucena po celou dobu insolvenčního řízení zadržovat na svých běžných účtech tak aby, mohla prokázat schopnost uhradit nepravdivě uváděnou pohledávku žalovaného, a to pro případ, že by insolvenční soud tuto považoval za osvědčenou, a to ve výši 7 %, když za tuto úrokovou sazbu měla žalobkyně údajně za jiných okolností možnost vložit tyto finanční prostředky do komerčních dluhopisů vydaných [REDAKCE] a.s., z částky 8 457 099 Kč od 9. 4. 2020 do 6. 11. 2021 (datum rozhodnutí odvolacího soudu) v kapitalizované výši 934 220 Kč a z částky 9 989 701 Kč od 23. 10. 2020 do 6. 11. 2021 v kapitalizované výši 726 100 Kč. Škoda pak měla žalobkyni c) vzniknout i v podobě nákladů 20 000 Kč vynaložených na zajištění úvěru pro možnost nákupu FVE [REDAKCE] ve prospěch [REDAKCE] s.r.o. a d) v podobě ušlého zisku 27 696 930 Kč z důvodu nemožnosti realizace investice v podobě nákupu FVE [REDAKCE]. V souvislosti se dvěma posledně uvedenými nároky c) a d) žalobkyně tvrdila, že získala možnost nákupu 100 % akcií společnosti [REDAKCE] a.s., IČO: [REDAKCE], která vlastní FVE [REDAKCE], a to za cenu 247 000 000 Kč, kdy dalším nákladem by bylo splacení stávajícího úvěru společnosti [REDAKCE] a.s. ve výši 100 000 000 Kč. Jen garantovaná výše podpory výroby elektrické energie z obnovitelných zdrojů, na kterou má FVE [REDAKCE] nárok přitom v průběhu následujících 10 let činí minimálně 600 000 000 Kč. Žalobkyně pro zajištění financování této investice, která jí mohla údajně přinést budoucí zisk minimálně ve výši 150 000 000 Kč (po odečtení dalších nákladů spojených s

provozem elektrárny) potřeboval zajistit dodatečné financování ze strany své banky. Z tohoto důvodu si najala společnost [REDAKCE] s.r.o., IČO: [REDAKCE] k možnostem financování této investice. Za tyto služby pak uhradil částku 20 000 Kč. Ze strany banky žalobkyně však nakonec došlo k odmítnutí možnosti financování, a to pouze jen z důvodu probíhajícího insolvenčního řízení a skutečnosti, že insolvenční řízení bylo zahájeno ze strany žalovaného co by společníka žalobkyně. Žalobkyni tak tímto způsobem byla údajně způsobena škoda na ušlém zisku ve výši minimálně 150 000 000 Kč. Žalobkyně však z důvodu opatrnosti učinila předmětem žaloby tuto škodu pouze co do částky 27 696 930 Kč.

4. Žalovaný navrhnul zamítnutí žaloby. Předně namítal, že není pasivně věcně legitimován, jelikož insolvenční řízení na majetek žalobkyně bylo zahájeno na návrh [REDAKCE] s.r.o. ze dne 6. 4. 2020. Žalovaný pak dne 8. 4. 2020 přistoupil k již vedenému insolvenčnímu řízení, ještě před ním k insolvenčnímu řízení přistoupila společnost [REDAKCE] s.r.o. DO insolvenčního řízení se pak přihlásilo celkem 11 věřitelů a 1 jeden zaměstnanec žalobkyně uplatnil pohledávku za podstatou. Insolvenční řízení by tak probíhalo i bez ohledu na osobu žalovaného. Na délce insolvenčního řízení pak podílelo chování žalobkyně, kdy ta je rozvrácenou společností a docházelo k tomu, že se za ní protichůdně vyjadřovaly různé osoby, což vyvrcholilo tím, že jí byl ustanoven opatrovník. Z důvodů na straně žalobkyně pak došlo i k odročení jednání a podání námítky podjatosti. Dále žalovaný namítl, že žalobkyně nepožívá dobré pověsti, když jde o rozvrácenou a zdiskreditovanou společnost v důsledku množství soudních sporů o neplatnost valných hromad, určení vlastnictví k obchodním podílům, o jmenování a odvolání opatrovníka, rejstříkových věcí, o zaplacení apod. Ve vztahu k nároku na náhradu škody a) žalovaný namítnul, že náklady na zpracování výkazu likvidity a znaleckého posudku nebyly účelně vynaloženy, když soud z nich při rozhodování vůbec nevycházel, nadto výkaz likvidity byl předložen opožděně, takže k němu dle § 131 odst. 2 IZ nebylo možno přihlížet. Požadavek žalobkyně dále také obchází zákon, neboť náklady řízení byly vypořádány nákladovým výrokem insolvenčního soudu. Ve vztahu k nároku b) žalovaný poukázal na jeho spekulativnost a hypotetičnost a namítnul, že tvrzení jsou neurčitá a postrádají důkazy. Ve vztahu k nárokům c) a d) pak žalovaný uvedl, že žalobkyně neunáší břemeno tvrzení a břemeno důkazní vyjádřil pochybnosti o reálnosti záměru žalobkyně provést investici.
5. Soud učinil ze shodných tvrzení účastníků a provedených důkazů následující skutková zjištění:
6. Výpisem z insolvenčního rejstříku stran insolvenčního řízení vedeného na majetek žalobkyně u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. [REDAKCE] (dále jen „Výpis z insolvenčního rejstříku“) ve spojení s vyhláškou o zahájení insolvenčního řízení č.j. [REDAKCE] ze dne 7. 4. 2020 a úředním záznamem ze 7. 4. 2020 a z insolvenčního návrhu navrhovatelky [REDAKCE] s.r.o., insolvenčního návrhu navrhovatelky [REDAKCE] s.r.o., a insolvenčního návrhu žalovaného vyplývá, že insolvenční řízení na majetek žalobkyně bylo zahájeno dne 7. 4. 2020 k návrhu [REDAKCE] s.r.o., který na základě svého obsahu nebyl shledán nedůvodným a byl zveřejněn, v důsledku čehož 7. 4. 2022 v 11:30 hod. nastaly účinky spojené se zahájením insolvenčního řízení. Dne 8. 4. 2020 byl podán insolvenční návrh navrhovatelky [REDAKCE] s.r.o. a dne 9. 4. 2020 pak insolvenční návrh žalovaného, kdy tak došlo k přistoupení žalovaného jako navrhovatele c) k již zahájenému insolvenčnímu řízení na majetek žalobkyně.
7. Mezi účastníky nebylo sporu o tom, že žalovaný uplatnil přihlášku své pohledávky a že usnesením Krajského soud v Praze, č.j. [REDAKCE], ze dne 11. 6. 2021, rozhodl Krajský soud v Praze, jakožto soud I. stupně, tak, že I) zamítl insolvenční návrh navrhovatelů a), b) a c); II) navrhovatelům a), b) a c) uložil navrhovatelům společně a nerozdílně povinnost zaplatit soudní poplatek a III) uložil navrhovatelům společně a nerozdílně povinnost zaplatit

dlužníkovi na náhradě nákladů řízení 74 502 Kč. Usnesením Vrchního soudu v Praze, č. j. 4 [redacted], ze dne 8. 11. 2021, bylo usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 11. června 2021, č. j. [redacted], v bodech I. a III. výroku potvrzeno a odvolání proti bodu II. výroku bylo odmítnuto. Navrhovatelé a), b), c) byli povinni společně a nerozdílně zaplatit dlužníku do tří dnů od právní moci tohoto usnesení na náhradu nákladů odvolacího řízení částku 12 342 Kč.

8. Z dovolání navrhovatele [redacted] s.r.o. ve spojení s výpisem z insolvenčního rejstříku vyplývá, že v insolvenčním řízení na majetek žalobkyně bylo podáno dovolání shora uvedeným navrhovatelem, dovolací řízení není dosud skončeno.
9. Z vyjádření žalobkyně k insolvenčnímu návrhu z 16. 4. 2020 plyne, že žalobkyně se označuje za rozvrácenou společnost neschopnou fungování z důvodu letitých rozporů mezi společníky, zmiňuje spory ohledně počtu i osob společníků i jednatelů. S insolvenčním návrhem vyjádřila souhlas.
10. Z usnesení Krajského soudu v Praze č. j. [redacted] ze dne 4. 6. 2020 ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze č. j. [redacted] ze dne 12. 10. 2020 plyne, že oprávnění zastupovat žalobce v insolvenčním řízení se dovolávaly různé osoby, které se za něj též rozdílně vyjadřovaly. S ohledem na to vznikly pochybnosti o tom, kdo je oprávněn za žalobkyni jednat, pročež jí soud I. stupně ustanovil opatrovníka. Odvolací soud následně usnesení soudu I. stupně změnil tak, že opatrovník se žalobkyni neustanovuje, když uzavřel, že v době rozhodování odvolacího soudu podmínky pro ustanovení opatrovníka již nejsou dány.
11. Z protokolu o jednání v insolvenční věci žalobkyně ze dne 22. 12. 2020 je patrné, že substitut zástupce žalobkyně odmítal respektovat pokyny soudu, zasahoval do průběhu jednání a musel být z jednací místnosti usnesením soudu vykázán.
12. Z usnesení Vrchního soudu v Praze č. j. [redacted] ze dne 2. 2. 2021 je patrné, že žalobkyně podala dne 22. 12. 2020 nedůvodnou námitku podjatosti soudkyně rozhodující v insolvenčním řízení, kterou odůvodnila výlučně procesním postupem soudkyně.
13. Mezi účastníky nebylo sporu o tom, že žalobkyně do insolvenčního spisu založila vypracovaný výkaz likvidity, z výpisu z insolvenčního rejstříku plyne, že se tak stalo 9. 7. 2020.
14. Mezi účastníky nebylo sporu o tom, že žalobkyně do insolvenčního spisu založila znalecký posudek k ocenění jejího majetku.
15. Z faktury ze dne 9. 4. 2021 plyne, že náklady na právní služby a na přípravu výkazu likvidity vynaložené žalobkyní v souvislosti s předmětným insolvenčním řízením činily 317 350 Kč bez DPH.
16. Z faktury ze dne 3. 6. 2021 plyne, že náklady na vypracování znaleckého posudku k ocenění majetku žalobkyně činily 305 400 Kč bez DPH.
17. Z úplného výpisu z obchodního rejstříku ohledně žalobkyně plyne, že tam zapsané podíly společníků J [redacted] P [redacted] a Ing. M [redacted] D [redacted] jsou zatíženy zástavním právem a že usnesením

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Humplíková

Městského soudu v Praze ze dne 18. 7. 2019, č. j. 79 Cm 17/2018 – 27 bylo určeno, že Mgr. O■■■■ T■■■■ advokát, je nadále ustanoveným opatrovníkem žalobkyně ve smyslu ustanovení § 165 odst. 2 a § 486 občanského zákoníku.

18. Z návrhu na vyslovení neplatnosti rozhodnutí přijatého mimo valnou hromadu žalobkyně ze dne 18. 5. 2020 podaného Ing. M■■■■ D■■■■ ve spojení s návrhem Ing. M■■■■ L■■■■ z 27. 3. 2020 na přijetí rozhodnutí mimo valnou hromadu ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze č. j. 73 Cm 78/2020-16 ze dne 21. 6. 2021 ve spojení s přehledem věci v nichž žalobkyně vystupuje jako účastník řízení u Městského soudu v Praze vyplývá, že probíhá či probíhalo množství sporů o to, jaké osoby jsou společníky žalobkyně, jaká je výše jejich podílů a jaké osoby jsou oprávněné za žalobkyni jednat. Probíhají též řízení o vyloučení společníka či zrušení společnosti a množství řízení o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady. Ing. M■■■■ L■■■■ zapsaný v obchodním rejstříku jako jednatel žalobkyně uvádí, že společnost je ve velmi vážném stavu, hrozí úpadek společnosti a její zánik.
19. Z přehledu věcí, v nichž žalobkyně vystupuje jako účastník řízení o Okresního soudu Praha – západ plyne, že na majetek žalobkyně byly vedeny dvě exekuce.
20. Ze zprávy o technickém stavu ■■■■■ z 12. 5. 2016 plyne, že FVE provozovaná žalobkyní ve spojení s návrhem Ing. M■■■■ L■■■■ z 27. 3. 2020 na přijetí rozhodnutí mimo valnou hromadu plyne, že FVE provozovaná žalobkyní je ve velmi špatném technickém stavu v důsledku čehož hrozí vznik závažné škody žalobkyni a ohrožuje to její schopnost dostát jejím vysokým závazkům vůči věřitelům.
21. Z mailové komunikace mezi Ing. M■■■■ L■■■■ a ing. P■■■■ P■■■■ z 11. až 12. 11. 2021 plyne, že ing. L■■■■ požádal ing. P■■■■ o vypracování nabídky zajištění úvěru pro žalobkyni na nákup FVE ■■■■■ vlastněné společností ■■■■■ a.s., ze zpráv však není patrné, jaká jednání již ohledně této záležitosti proběhla.
22. Z mailové komunikace mezi ing. P■■■■ P■■■■ a R■■■■ M■■■■ 18. 11. 2021 až 25. 11. 2021 plyne, že Komerční banka a. s. odmítla předložit indikativní nabídku financování údajně připravované transakce spočívající v nákupu FVE ■■■■■, kdy toto odůvodnila probíhajícím insolvenčním řízením na majetek žalobkyně, jakož i tím, že podíly dvou společníků jsou zatíženy zástavním právem ve prospěch Unicredit Bank.
23. Z dalších provedených důkazů soud nečinil žádná pro věc významná skutková zjištění.
24. Soud neprovedl důkaz výslechy svědků P■■■■ P■■■■, R■■■■ M■■■■, M■■■■ P■■■■ a R■■■■ M■■■■, které byly navrženy ve vztahu k nároku na náhradu škody v podobě ušlého zisku v důsledku zmaření nákupu FVE ■■■■■, a to k prokázání údajného průběhu jednání o této transakci, neboť žalobkyně přes poučení ze strany soudu dle § 118a odst. 1, 3 o. s. ř. včetně poučení o následku v podobě neunesení břemene tvrzení či břemene důkazního neunesla břemeno tvrzení o tomto dílčím nároku, viz k tomu dále. Jelikož tak chybí dostatečně určitá tvrzení žalobkyně, jež byla-li by prokázána, odůvodňují požadovaný nárok, chybí způsobitý předmět dokazování. Soud připomíná, že nelze nedostatek tvrzení nahrazovat prováděným dokazováním, tj. teprve z prováděných důkazů zjišťovat tvrzení o rozhodných skutečnostech. Nadto jelikož jde o důkazy výpověďmi svědků, nedostatek tvrzení připravuje soud o významný nástroj hodnocení pravdivosti takových výpovědí, kterým je jejich konfrontace s účastníkem

tvrzenými rozhodnými skutečnostmi. V daném případě by sdělení svědků nebylo s čím konfrontovat, když tvrzení žalobkyně jsou nedostatečné, protože by ani nebylo možno provést řádné hodnocení takových důkazů z hlediska jejich pravdivosti. Mimo výše uvedeného pak existuje i další důvod neprovedení těchto důkazů, který spočívá v jejich nadbytečnosti vyplývající ze závěru soudu o nedostatku příčinné souvislosti mezi jednáním žalovaného a údajným vznikem újmy na strany žalobkyně, k tomu též viz dále.

25. Soud pro nadbytečnost neprovedl též důkaz výkazem likvidity a znaleckým posudku k ocenění majetku žalobkyně, neboť předně mezi účastníky ani nebylo sporné, že tyto dokumenty byly vypracovány a založeny do insolvenčního spisu, nadto se však žalobkyně nemůže domáhat proti žalovanému náhrady nákladů na jejich vypracování cestou odpovědnosti za škodu, k tomu též viz dále.
26. Soud učinil závěr o skutkovém stavu věci takový, že insolvenční řízení na majetek žalobkyně bylo zahájeno dne 7. 4. 2020 k návrhu [redacted] s.r.o., který na základě svého obsahu nebyl shledán nedůvodným a byl zveřejněn, v důsledku čehož 7. 4. 2022 v 11:30 hod. nastaly účinky spojené se zahájením insolvenčního řízení. Dne 8. 4. 2020 byl podán insolvenční návrh navrhovatelky [redacted] s.r.o. a dne 9. 4. 2020 pak insolvenční návrh žalovaného, kdy tak došlo k přistoupení žalovaného jako navrhovatele c) k již zahájenému insolvenčnímu řízení na majetek žalobkyně a uplatnil přihlášku své pohledávky. Usnesením Krajského soudu v Praze, č.j. [redacted], ze dne 11. 6. 2021, rozhodl Krajský soud v Praze, jakožto soud I. stupně, tak, že I) zamítl insolvenční návrh navrhovatelů a), b) a c); II) navrhovatelům a), b) a c) uložil navrhovatelům společně a nerozdílně povinnost zaplatit soudní poplatek a III) uložil navrhovatelům společně a nerozdílně povinnost zaplatit dlužníkovi na náhradě nákladů řízení 74 502 Kč. Usnesením Vrchního soudu v Praze, č. j. [redacted], ze dne 8. 11. 2021, bylo usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 11. června 2021, č. j. [redacted], v bodech I. a III. výroku potvrzeno a odvolání proti bodu II. výroku bylo odmítnuto. Navrhovatelé a), b), c) byli povinni společně a nerozdílně zaplatit dlužníku do tří dnů od právní moci tohoto usnesení na náhradu nákladů odvolacího řízení částku 12 342 Kč. V insolvenčním řízení na majetek žalobkyně bylo navrhovatelem [redacted] s.r.o. podáno dovolání navrhovatelem, kdy dovolací řízení není dosud skončeno. Žalobkyně se označuje za rozvrácenou společnost neschopnou fungování z důvodu letitých rozporů mezi společníky, zmiňuje spory ohledně počtu i osob společníků i jednatelů. S insolvenčním návrhem vyjádřila souhlas. Oprávnění zastupovat žalobkyni v insolvenčním řízení se pak dovolávaly různé osoby, které se za něj též rozdílně vyjadřovaly. S ohledem na to vznikly pochybnosti o tom, kdo je oprávněn za žalobkyni jednat, protože jí soud I. stupně ustanovil opatrovníka. Odvolací soud následně usnesení soudu I. stupně změnil tak, že opatrovník se žalobkyni neustanovuje, když uzavřel, že v době rozhodování odvolacího soudu podmínky pro ustanovení opatrovníka již nejsou dány. Substitut zástupce žalobkyně odmítal při jednání respektovat pokyny soudu, zasahoval do průběhu jednání a musel být z jednací místnosti usnesením soudu vykázan. Žalobkyně podala dne 22. 12. 2020 nedůvodnou námitku podjatosti soudkyně rozhodující v insolvenčním řízení, kterou odůvodnila výlučně procesním postupem soudkyně. Žalobkyně nechala vypracovat výkaz likvidity, jež byl insolvenčnímu soudu předložen 9. 7. 2020, nechala též vypracovat znalecký posudek o ocenění majetku žalobkyně, které byl rovněž předložen insolvenčnímu soudu. Na právní služby v souvislosti s insolvenčním řízením, na vypracování výkazu likvidity a na vypracování znaleckého posudku k ocenění jejího majetku žalobkyně vynaložila 622 750 Kč bez DPH. V obchodním rejstříku zapsané podíly společníků žalobkyně J. [redacted] P. [redacted] a Ing. M. [redacted] D. [redacted] jsou zatíženy zástavním právem. Probíhá či probíhalo množství sporů o to, jaké osoby jsou společníky žalobkyně, jaká je výše jejich podílů a jaké osoby jsou oprávněné za žalobkyni jednat. Probíhají též řízení o vyloučení společníka či

zrušení společnosti a množství řízení o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady. Ing. M. L. zapsaný v obchodním rejstříku jako jednatel žalobkyně uvádí, že společnost je ve velmi vážném stavu, hrozí úpadek společnosti a její zánik. Na majetek žalobkyně byly vedeny dvě exekuce. FVE provozovaná žalobkyní je ve velmi špatném technickém stavu v důsledku čehož hrozí vznik závažné škody žalobkyni a ohrožuje to její schopnost dostát jejím vysokým závazkům vůči věřitelům. Ing. M. L. požádal ing. P. P. o vypracování nabídky zajištění úvěru pro žalobkyni na nákup FVE vlastněné společností a.s., není však patrné, jaká jednání již ohledně této záležitosti proběhla. Komerční banka a. s. odmítla předložit indikativní nabídku financování údajně připravované transakce spočívající v nákupu FVE, kdy toto odůvodnila probíhajícím insolvenčním řízením na majetek žalobkyně, jakož i tím, že podíly dvou společníků jsou zatíženy zástavním právem ve prospěch Unicredit Bank.

27. Dle § 147 odst. 1 IZ bylo-li řízení o insolvenčním návrhu zastaveno nebo byl-li insolvenční návrh odmítnut vinou insolvenčního navrhovatele, má osoba, které zahájením insolvenčního řízení a opatřeními přijatými v jeho průběhu vznikla škoda nebo jiná újma, právo na náhradu takové škody nebo jiné újmy vůči insolvenčnímu navrhovateli. V pochybnostech se má za to, že insolvenční navrhovatel zavinil zastavení insolvenčního řízení nebo odmítnutí insolvenčního návrhu.
28. Dle § 147 odst. 2 IZ právo na náhradu škody nebo jiné újmy podle odstavce 1 lze uplatnit také tehdy, byl-li insolvenční návrh zamítnut; to neplatí, jestliže insolvenční návrh byl zamítnut proto, že dlužník po jeho podání splnil závazky, které osvědčovaly jeho úpadek, nebo proto, že se s věřiteli dohodl na jiném způsobu plnění těchto závazků, anebo z důvodu uvedeného v § 143 odst. 3.
29. Dle § 147 odst. 4 IZ žalobu, kterou uplatňuje práva podle odstavců 1 až 3, musí dlužník podat nejpozději do 6 měsíců ode dne, kdy mu bylo doručeno rozhodnutí, jímž se končí řízení o insolvenčním návrhu, a jiná osoba nejpozději do 6 měsíců od zveřejnění tohoto rozhodnutí v insolvenčním rejstříku; o žalobě však nelze rozhodnout před právní mocí tohoto rozhodnutí. Nejde o incidenční spor.
30. Předpokladem založení odpovědnosti insolvenčního navrhovatele za škodu či jinou, tj. nemajetkovou, újmu je zastavení insolvenčního řízení či odmítnutí, nebo zamítnutí insolvenčního návrhu zaviněné insolvenčním navrhovatelem, kdy zavinění insolvenčního navrhovatele se ve vztahu k uvedeným způsobům rozhodnutí o jeho návrhu presumuje. Dalším předpokladem pak je vznik škody či jiné újmy na straně dlužníka. Konečně posledním nutným předpokladem je existence příčinné souvislosti mezi jednáním navrhovatele, tj. podáním insolvenčního návrhu, a vznikem škody či jiné újmy na straně dlužníka. Soud tato obecná východiska aplikoval na jednotlivé žalobou uplatněné nároky a dospěl ve vztahu k nim k následujícím závěrům.
31. Pokud jde o nárok na přiměřené zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobenou zásahem do dobré pověsti žalobkyně, obecně platí, že podáním nedůvodného insolvenčního návrhu a zveřejněním informace o zahájení insolvenčního řízení dochází k neoprávněnému zásahu do dobré pověsti právnické osoby - podnikatele a že takové osobě vzniká újma spočívající ve snížení vážnosti u jejích obchodních partnerů, veřejných institucí a zaměstnanců. Insolvenční návrh totiž zpochybňuje samotnou podstatu dobré pověsti právnické osoby – podnikatele, a to jeho schopnost včas a řádně plnit své závazky, jakož v konečném důsledku i jeho další existenci.

32. Nelze přehlédnout také fakt, že je-li proti podnikateli podán nedůvodný insolvenční návrh, resp. insolvenční návrh obsahující nepravdivé údaje, jsou informace o zahájení insolvenčního řízení (§ 97 odst. 1 insolvenčního zákona), jakož i obsah insolvenčního návrhu, prakticky ihned dostupné široké veřejnosti prostřednictvím insolvenčního rejstříku (§ 101 odst. 1 věta první insolvenčního zákona); tímto okamžikem také nastávají účinky spojené se zahájením insolvenčního řízení (§ 109 a násl. insolvenčního zákona), spočívající mimo jiné v omezení dlužníka při nakládání s majetkovou podstatou.
33. Nutnou podmínkou vzniku práva na přiměřené zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobenou zásahem do dobré pověsti žalobkyně je, že dobrou pověst vůbec požívá. Platí přitom, že dobrá pověst se presumuje a je na žalovaném aby podal důkaz opaku. Dobrou pověst právnické osoby, která je podnikatelem, je přitom třeba hodnotit zejména podle jejího „chování“ v obchodních vztazích. Jde především o to, zda pro subjekty, se kterými vstupuje do obchodních vztahů, představuje spolehlivého partnera.
34. V předmětné věci soud uzavřel, že domněnka dobré pověsti žalobkyně byla provedeným dokazováním vyvrácena, když bylo prokázáno, že je sporné, kdo jsou společníci žalobkyně a kdo jsou osoby oprávněné za ní jednat. Toto právo si osobují různé subjekty a za žalobkyni se vyjadřují protichůdně. Rovněž probíhají řízení o vyloučení společníka ze žalobkyně a řízení o její zrušení. Na její majetek rovněž již byly v minulosti vedeny exekuce. Osoba zapsaná jako jednatel žalobkyně v obchodním rejstříku se pak dokonce vyjadřuje tak, že společnost je ve vážném stavu, jí provozovaná fotovoltaická elektrárna je ve špatném technickém stavu, hrozí vznik značné škody společnosti a její insolvence a zánik. Subjekt jako žalobkyně zatížený řadou sporů mezi (údajnými) společníky a statutárními orgány nemůže být pro nikoho důvěryhodným obchodním partnerem bez ohledu na předmětné insolvenční řízení. Není totiž ani jisté, kdo je oprávněn za žalobkyni v obchodních vztazích jednat a zda žalobkyně bude schopna nadále provozovat svou podnikatelskou činnost a tím i to, zda bude schopna dostát svým závazkům.
35. Již výše uvedený závěr vylučuje zásah do práva na ochranu dobré pověsti žalobkyně, nadto však soud uzavřel, že i kdyby žalobkyně dobré pověsti požívala, chybí příčinná souvislost mezi podáním insolvenčního návrhu žalovaným a škodlivým následkem v podobě zásahu do dobré pověsti žalobkyně, neboť insolvenční řízení na majetek žalobkyně by bylo zahájeno a probíhalo by i nebýt insolvenčního návrhu žalovaného. Stejně tak i informace o zahájeném insolvenčním řízení v insolvenčním rejstříku by byla zveřejněna i nebýt insolvenčního návrhu žalovaného. Soud zde připomíná, že účinky zahájení insolvenčního řízení nastaly již dne 7. 4. 2022 v 11:30 hod. v důsledku insolvenčního návrhu podaného společností [REDAKCE] s.r.o., jež nebyl shledán dle svého obsahu nedůvodným a byl insolvenčním soudem zveřejněn. Na příčinnou souvislost mezi podáním insolvenčního návrhu žalovaným a zásahem do dobré pověsti žalobkyně nelze usuzovat ani z toho, že by snad v důsledku tohoto návrhu insolvenční řízení trvalo déle a tím byl zásah do dobré pověsti žalobkyně intenzivnější. Předně délka insolvenčního řízení má pro závěr o zásahu do dobré pověsti dlužníka význam jen druhotný, když k poškození dobré pověsti dochází již v důsledku zveřejnění informace o zahájení insolvenčního rejstříku v insolvenčním řízení a tento zásah do jisté míry trvá i po skončení insolvenčního řízení, neboť dle § 425 odst. 1 a 3 IZ jsou informace o proběhlém insolvenčním řízení na majetek dlužníka dostupné i určitou dobu po skončení insolvenčního řízení. V předmětné věci byly insolvenční návrhy všech navrhovatelů včetně žalovaného zamítnuty, bylo však podáno dovolání navrhovatelem [REDAKCE] s.r.o., dle ustanovení § 425 odst. 3 IZ tak je informace o insolvenčním řízení na majetek žalobkyně stále veřejně dostupná, toto však není dáno v důsledku jednání žalovaného, nýbrž právě v důsledku jednání uvedeného dovolatele. Konečně pokud jde o samotnou dobu trvání insolvenčního řízení mezi podáním insolvenčního návrhu

žalovaným a jeho pravomocným skončením, ta je do značné míry dána i okolnostmi na straně žalobkyně, jež spočívají ve sporech o to, kdo byl za žalobkyni oprávněn jednat, které si vynutily ustanovení opatrovníka žalobkyni, kdy jen řízení o odvolání proti usnesení o ustanovení opatrovníka trvalo cca 4 měsíce, v rozporných procesních vyjádřeních za žalobkyni, v podání nezákonné a tedy zjevně nedůvodné námitky podjatosti soudkyně rozhodující v insolvenčním řízení žalobkyni a konečně v obstrukčním jednání zástupce žalobkyně v rámci jednání nařízeného v insolvenčním řízení (nerespektování pokynů soudu a zasahování do průběhu jednání, jež si vynutilo k vykázání zástupce žalobkyně z jednací místnosti).

36. Lze tak shrnout, že v důsledku podání insolvenčního návrhu žalovaným nedošlo k poškození dobré pověsti žalobkyně, když ta dobrou pověst nemá, a pokud snad ano, tato by byla zasažena stejně i nebytí insolvenčního návrhu žalovaného. Soud tudíž žalobu jako danou nikoliv důvodně výrokem I. zamítnul ohledně žádané omluvy a výrokem II. co do žádaného přiměřeného zadostiučinění 5 000 000 Kč s úrokem z prodlení 8,25 % ročně z částky 5 000 000 Kč od 24. 1. 2021 do zaplacení.
37. Žaloba dále není důvodná ani ohledně požadavku na náhradu škody v podobě nákladů vynaložených žalobkyní na zastoupení advokátem v insolvenčním řízení a na vypracování výkazu likvidity a znaleckého posudku na ocenění majetku žalobkyně, kteréžto byly žalobkyní předloženy jako důkazy v insolvenčním řízení. Všechny tyto náklady vynaložené žalobkyní představují náklady insolvenčního řízení ve smyslu § 7 IZ ve spojení s § 137 odst. 1 a 2 o. s. ř., když jde o odměnu a hotové výdaje zástupce žalobkyně v insolvenčním řízení a o náklady důkazů (náklady na vypracování výkazu likvidity a znaleckého posudku). Náhrada těchto nákladů však není škodou ve smyslu § 147 IZ, kdy judikatura Nejvyššího soudu je ohledně povahy nákladů řízení ustálena na následujících závěrech.
38. V důvodech usnesení velkého senátu občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 15. června 2011, sp. zn. 31 Cdo 488/2009, uveřejněného pod číslem 146/2011 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek Nejvyšší soud uvedl:
39. [1] Nárok na náhradu nákladů řízení má základ v procesním právu a vzniká teprve na základě pravomocného rozhodnutí soudu, které má v tomto směru konstitutivní povahu.
- [2] Rozhodnutí o nákladech řízení (nárok na náhradu nákladů řízení) je totiž jako procesní nárok zpravidla závislé na rozhodnutí ve věci samé; v takovém případě pak platí, že nenabude-li rozhodnutí ve věci samé právní moci, nelze hovořit ani o vzniku práva na náhradu nákladů řízení. Proto pohledávka z titulu práva na náhradu nákladů řízení před soudem zpravidla vzniká (na rozdíl od hlavního závazku, jenž byl předmětem soudního řízení) po právní moci rozhodnutí ve věci samé.
40. V usnesení ze dne 16. září 2011, sp. zn. 25 Cdo 3178/2009, pak Nejvyšší soud uzavřel, že výrok o náhradě nákladů řízení je zpravidla závislý na rozhodnutí ve věci samé a je výrazem procesního vypořádání vztahu účastníků řízení ohledně jimi vynaložených nákladů. Povinnost hradit náklady řízení vzniká pouze rozhodnutím soudu, aniž by bylo možno se vedle toho náhrady domáhat z titulu odpovědnosti za škodu. K témuž závěru se Nejvyšší soud přihlásil např. též v usnesení ze dne 20. prosince 2011, sp. zn. 25 Cdo 3598/2009, v rozsudku ze dne 28. května 2012, sp. zn. 25 Cdo 3092/2010 nebo v rozsudku ze dne 6. září 2013, sp. zn. 25 Cdo 272/2012.
41. Z těchto závěrů pak vychází i usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 ICdo 12/2014 z 31. května 2016, na které lze též odkázat.

42. Náhrady uvedených nákladů řízení se tak žalobkyně mohla domáhat toliko v rámci insolvenčního řízení, kdy bylo na ní, aby je v něm uplatnila a v případě, že by jí nebyly insolvenčním soudem přiznány, aby podala proti výroku o náhradě nákladů insolvenčního řízení odvolání. Žalobkyně se však nemůže nyní domáhat jejich úhrady cestou náhrady škody, kdy by šlo o obcházení k vypořádání právního vztahu účastníků dedikovaného institutu procesního práva.
43. Ve vztahu k nákladům na vypracování výkazu likvidity pak soud již jen na okraj uvádí, že tyto náklady navíc nelze považovat za účelně vynaložené, neboť k výkaz likvidity byl žalobkyní v insolvenčním řízení předložen opožděně po uplynutí lhůty stanovené § 131 odst. 2 IZ, takže by k němu insolvenční soud stejně nemohl přihlížet.
44. S ohledem na uvedené soud žalobu jako danou nikoliv po právu výrokem II. zamítnul ohledně požadavku žalobkyně na zaplacení 622 750 Kč s úrokem z prodlení 8,25 % ročně z částky 622 750 Kč od 24. 1. 2021 do zaplacení.
45. Pokud se dále žalobkyně domáhala zaplacení náhrady škody v podobě ušlého zisku, soud vyšel z následujících ustálených závěrů Nejvyššího soudu.
46. Ušlý zisk judikatura Nejvyššího soudu definuje jako ušlý majetkový prospěch spočívající v nenastalém zvětšení (rozmnožení) majetku poškozeného, které bylo možno důvodně očekávat s ohledem na pravidelný běh věcí, pokud by nebylo došlo ke škodné události (srov. např. stanovisko Nejvyššího soudu ČSSR, Cpj 87/70, uveřejněné pod číslem 55/1971 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek). Přitom nepostačuje pouhá pravděpodobnost zvýšení majetkového stavu v budoucnu, neboť musí být najisto postaveno – a v tomto směru je důkazní břemeno na poškozeném – že nebýt protiprávního jednání škůdce (či škodní události u objektivní odpovědnosti) by se majetkový stav poškozeného zvýšil. Ušlý zisk nemůže představovat jen zmaření zamýšleného výdělečného záměru či příslibu možného výdělku, není-li takový majetkový přínos podložený již existujícími či reálně dosažitelnými okolnostmi, z nichž lze usuzovat, že nebýt škodné události, k zamýšlenému zisku by skutečně došlo (k tomu srov. např. rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 17. června 2009, sp. zn. 25 Cdo 371/2007 a ze dne 31. 10. 2007, sp. zn. 25 Cdo 2857/2005).
47. Rozhodovací praxe Nejvyššího soudu v otázce pravidelného běhu událostí považuje za zásadně rozhodující jakému prospěchu, k němuž mělo reálně dojít, zabránilo jednání škůdce, tedy konkrétně o jaký reálně dosažitelný (nikoli hypotetický) prospěch poškozený přišel, přičemž jde jen o tvrzené zmaření zamýšleného podnikatelského záměru, není-li plánovaný majetkový přínos podložen již existujícími či reálně dosažitelnými okolnostmi, z nichž lze usuzovat, že k zamýšlenému zisku by skutečně došlo, nebýt škodné události. Musí tu být zmíněný pravidelný běh věcí, tedy taková skladba okolností svědčící o tom, že jednání vedoucí k zisku se již začalo nebo alespoň nepochybně mělo začít naplňovat, a že – nebýt škodlivého zásahu - výsledek by se dostavil. Ušlý zisk z podnikání znamená ztrátu očekávaného přínosu způsobenou tím, že škodná událost zasáhla do průběhu děje vedoucího k určitému zisku, tedy v situaci, že poškozený měl zajištěny předpoklady pro pravidelný běh věcí, byl nejen ochoten ale i schopen začít s provozem konkrétní podnikatelské činnosti včetně zajištění příp. zákonných podmínek. Z toho, že činnost vedoucí k zisku se neuskutečnila ani následně, sice samo o sobě nevyplyvá, že by zisku dosaženo nebylo, může však jít o skutečnost významnou právě pro posouzení reálnosti záměru, z něž poškozený majetkovou újmu dovozuje (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31. 10. 2007, sp. zn. 25 Cdo 2857/2005, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. 5. 2004, sp. zn. 25 Cdo 1462/2003, publikované v Souboru rozhodnutí NS ČR, sv. 29 pod C 2593, či rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28. 1. 2009, sp. zn. 25 Cdo 3586/2006).

48. Pokud jde o tvrzený nárok žalobkyně na ušlý zisk v podobě úroku z dluhopisů vydaných [REDACTED] a. s., do kterých mohla žalobkyně údajně investovat finanční prostředky nebýt insolvenčního návrhu podaného žalovaným, již z tvrzení žalobkyně je patrné, že se jedná o pouhý předpoklad či dokonce zpětně dovozovaný záměr, nikoliv o skutečný následek zásahu škodné události do očekávaného průběhu její činnosti za obvyklých okolností. Odkázat lze v této souvislosti na závěry usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 25 Cdo 2973/2005 ze dne 26. září 2007 v kteréžto věci šlo o posouzení vzniku obdobného nároku na ušlý zisk v podobě hypotetického úrokového výnosu z finančních prostředků.
49. Vzhledem k uvedenému soud výrokem II. žalobu zamítnul i v rozsahu požadavku na zaplacení 1 660 320 Kč s úrokem z prodlení 8,25 % ročně z částky 1 660 320 Kč od 24. 1. 2021 do zaplacení.
50. Pokud jde o nárok žalobkyně na náhradu zisku ušlého jí údajně v důsledku nemožnosti realizace nákupu akcií společnosti [REDACTED] a.s. vlastníci FVE [REDACTED], žalobkyně přes poučení ze strany soudu dle § 118a odst. 1, 3 o. s. ř. včetně poučení o následku v podobě neunesení břemene tvrzení a břemene důkazního, nesplnila povinnost tvrzení o rozhodných skutečnostech, pročež o nich neunesla břemeno tvrzení. S ohledem na neunesení břemene tvrzení žalobkyní, pak k jejím nedostatečným tvrzením nebylo prováděno dokazování. Chyběl totiž způsobilý předmět dokazování, kterým jsou dostatečně určitá tvrzení, která ukáží-li se pravdivými (tj. budou-li prokázána) odůvodňují žalobou uplatněný nárok, tj. naplňují hypotézu žalobkyni příznivé právní normy, jejíž aplikace se vylíčením toho, čeho se v řízení domáhá (rozhodujících skutečností), žalobkyně dovolává.
51. Konkrétně žalobkyně neunesla břemeno tvrzení o tom, že při pravidelném běhu věci by bylo možno očekávat poskytnutí úvěru žalobkyni a nákup 100 % akcií společnosti [REDACTED] a.s. vlastníci FVE [REDACTED] žalobkyní za cenu 247 mil. Kč při současném splacení stávajícího úvěru této společnosti ve výši 100 mil. Kč a že jediným důvodem nerealizace investice bylo právě podání insolvenčního návrhu žalovaným. Žalobkyně zůstala jen u obecných tvrzení, kdy nijak blíže nepopsala průběh jednání o nákupu akcií, pročež nelze posoudit, zda se jednalo o pouhý investiční záměr, či zda jednání o koupi akcií již dostoupila do takové fáze, že při obvyklém běhu věci by, nebýt podání insolvenčního návrhu žalovaným, došlo k jejich nabytí žalobkyní. Žalobkyně o jednáních o nákupu zmíněných akcií neuvedla ničeho konkrétního, dokonce ani nesdělila, s kým byla jednání vedena a od jakého subjektu tedy měly být akcie údajně koupeny. Na průběh takových údajných jednání pak nelze usuzovat ani z prokázané komunikace s pracovníkem Komerční banky a.s., neboť z ní plyne jen, že bance byl prezentován záměr žalované akcie nabýt s dotazem na možnost úvěrového financování takové transakce. Z toho nelze usoudit, že se jednalo o více než pouhý investiční záměr, jež ve světle shora citované judikatury právo na náhradu ušlého zisku nezakládá.
52. Provedené dokazování navíc ukázalo, že probíhající insolvenční řízení na majetek žalobkyně nebylo jedinou příčinnou toho, že banka odmítla předložit nabídku financování transakce, dalším důvodem byla skutečnost, že podíly společníků žalobkyně zapsaných v obchodním rejstříku jsou zatíženy zástavním právem. Uvedené vylučuje příčinnou souvislost mezi faktem, že probíhalo insolvenční řízení a neposkytnutím úvěru žalobkyni. Tím spíše to vylučuje příčinnou souvislost mezi podáním insolvenčního návrhu žalovaným a neposkytnutím úvěru žalobkyni, neboť insolvenční řízení na majetek žalobkyně by probíhalo i nebýt insolvenčního návrhu žalovaného, jak už bylo výše uvedeno. Konečně je také třeba uvést, že stanovisko banky nebylo kategorické, kdy ta připouštěla zájem o obchodní případ s tím, že by bylo třeba detailnějších informací a pak by bylo možno případně postoupit dále. Nelze tak uzavřít, že možnost poskytnutí úvěru

žalobkyni pro financování údajné transakce byla zcela vyloučena. To odůvodňuje závěr, že žalobkyně neunesla břemeno důkazní ohledně příčinné souvislosti mezi neposkytnutím úvěru žalobkyni a podáním insolvenčního návrhu žalovaným.

53. V předmětné věci konečně reálnost investice žalobkyně zpochybňuje i shora zjištěný stav žalobkyně, kdy si lze jen stěží představit, že společnost, u níž je sporné, kdo vůbec jsou její společníci, by nabývala majetek v hodnotě stovek milionů Kč.
54. Lze proto shrnout, že mezi neposkytnutím úvěru žalobkyni a podáním insolvenčního návrhu žalovaným není dána příčinná souvislost a nadto žalobkyně ani neunesla břemeno tvrzení o tom, že při obvyklém běhu věcí bylo možno očekávat nabytí akcií společnosti [REDACTED] a.s. žalobkyní. Soud proto žalobu ohledně nároku na zaplacení ušlého zisku ve výši 27 696 930 Kč s úrokem z prodlení 8,25 % ročně z částky 27 696 930 Kč od 24. 1. 2021 do zaplacení výrokem II. zamítnul jako danou nikoliv důvodně.
55. Konečně žaloba není důvodná ani ohledně nároku na zaplacení náhrady škody 20 000 Kč v podobě nákladů vynaložených údajně na zajištění úvěru, kdy i zde platí, že není dána příčinná souvislost mezi neposkytnutím úvěru žalobkyni a podáním insolvenčního návrhu žalovaným, k tomu viz odstavec 52 odůvodnění. Nadto žalobkyně přes poučení ze strany soudu dle § 118a odst. 1, 3 o. s. ř. včetně poučení o následku neunesení břemene tvrzení a břemene důkazního nesplnila povinnost tvrzení a povinnost označit důkazy o tom, za jaké plnění související se zajištěním úvěru částku 20 000 Kč vyplatila. Soud proto výrokem II. zamítnul žalobu i ohledně požadavku na zaplacení 20 000 Kč s úrokem z prodlení 8,25 % ročně z částky 20 000 Kč od 24. 1. 2021 do zaplacení.
56. S ohledem na uvedené tak soud shrnuje, že žaloba byla výroky I. a II. zamítnuta v celém rozsahu.
57. Žalovaný byl v řízení zcela úspěšný, soudu mu proto dle § 142 odst. 1 o. s. ř. přiznal plnou náhradu nákladů řízení ve výši 288 948 Kč, které jsou představovány odměnou zástupce žalovaného za 4 úkony právní služby po 3 100 Kč a 56 300 Kč/úkon (příprava a převzetí zastoupení, vyjádření k žalobě, účast u jednání dne 27. 4. 2022 a 15. 6. 2022), náhradou hotových výdajů za uvedené 4 úkonů právní služby po 300 Kč/úkon a náhradou za DPH v sazbě 21 % z odměny a náhrady hotových výdajů zástupce žalovaného ve výši 50 148 Kč.

Poučení:

Proti rozsudku je možné podat odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Krajského soudu v Praze.

Nesplní-li povinná dobrovolně povinnost uloženou vykonatelným rozhodnutím, může se oprávněný domáhat výkonu rozhodnutí nebo exekuce.

Praha 15. června 2022

Mgr. Vladimír Sommer, v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Humplíková